

gør Præsten Indberetning til Ægteskabsforstanderen“.

For dette stemte jeg *subsidiært* efter at have udtalt mig“) og stemt *for* Loven om almindelig borgerlig Ægteskabs Indgaaelse.

Dette er i korte Træk min Stilling til dette Spørgsmål. Jeg mener, det nu må stå lidt klarere. Først kæmper jeg saa godt jeg kan for et Mæglingforslag (der endnu har al min Kærlighed og Tro, om end desværre ikke Håb mere), og da jeg troede det håbløst at kæmpe længere for det i Udvalget, gik jeg over til fuldtud at stemme *for* almindelig borgerlig Ægteskabs Indgaaelse for alle, skønt det er min Overbevisning, at Flertallet af Danmarks Kvinder *endnu* ikke ere færdige til at tage mod denne Lov, idet jeg er gået ud fra, at det vil gå dem, som det er gået mig, at de ved at få Loven ind på Livet nok vil blive forsonede og forstående.

Det er en god Tanke af „Dansk Kvindesamfunds“ Bestyrelse at lade Kredsene afgive Indberetning om Stemningen overfor Loven i de forskellige Kredse. Men Resultatet er vel forhåbentlig givet på Forhånd, og bagefter vil man kunne sige, hvad jo også er Sandhed, at „Dansk Kvindesamfunds“ Medlemmer kun er en lille Brøkdal af Danmarks Kvinder.

Nej, kunde „Dansk Kvindesamfund“ magte at få *alle* danske Kvinder til at skrive under på et Skema, hvorpå der var opført — *tvungen, valgfri* og Dr Nørregårds og mit *Compromisforslag*, da kunde en sådan Stemmegivning have stor Interesse og Vægt. Mon ikke Danmarks Højskoleforstanderes, Læreres og Præsters Hustruer vilde yde deres Hjælp dertil?

Vignæs i November 1904.

*Thyra Jensen.*

## Om kvindelig Fabriksinspection.

Af cand. mag. *Elna Dalberg.*

I vore Dage, da Kvinden paa saa mange Punkter maa søge at bryde sig nye Baner og derved tit og ofte foranlediger haardere Konkurrence for Mændene, end disse alt i Forvejen har maattet arbejde under, er det af største Betydning at faa udpeget Arbejder, som i særlig Grad ligger for de specifikt kvindelige Evner; ved Arbejde, som Kvinder formaar at udrette kun lige saa godt som Mænd, kan der muligvis rejses Discussion om Bærettigheden af slig Konkurrence; ved Arbejde,

som Kvinder udretter bedre end Mænd, er al Discussion udelukket.

Til denne Art Arbejde maa henregnes alt Inspectionsarbejde, som gaar ud paa at undersøge og eventuelt forbedre fattige Kvinders Kaar. — Alt i mange Aar har som bekendt Kvinder med ikke ringe Held gennem Velgørenhedsselskaber o. l. søgt at hjælpe paa Elendigheden i fattige Hjem ved efter forudgaaende Undersøgelse at yde dels moralsk, dels pekuniær Støtte. — Nu i de senere Aar har der for Kvinderne aabnet sig et nyt Virkefelt, men af lignende Art.

I de fleste mere fremskredne evropæiske Lande er der indført den saakaldte Fabriksinspection, d. v. s. Staten udsender Assisterter, Inspektører, eller hvad man nu vil kalde dem, til de forskellige industrielle Virksomheder, som findes i Landet, for at paase, at Arbejdsgiverne overholde de forskellige Lovbestemmelser, der ere givne i Arbejdernes Interesse som f. Ex., — 1) at ikke for mange Arbejdere arbejde i samme Rum, 2) at den fornødne Renlighed iagttages, 3) at Maskinerne ere i forsvarlig Stand o. l. — Desuden skulle disse Inspektører i Almindelighed give Indberetning til en Centralorganisation om, hvad der er forefaldet i deres Praksis og eventuelt give Anvisning til nye ønskelige Lovbestemmelser eller statistiske Oplysninger om Forhold, man ønsker belyst f. Ex. Lønforhold og lignende.

Man indser let, at disse Mennesker for at virke tilfredsstillende maa have en ikke ringe Forstaaelse af, hvad der er Arbejdernes sande Vel, og da Kvinder nu bedst forstaa Kvinder, er det baade naturligt og glædeligt, at Staterne i de senere Aar er begyndt at antage kvindelige Fabriksinspectører, hvis Hverv det er at føre Tilsyn med de Fabrikker, der helt eller delvis beskæftiger Kvinder og Børn.

Noget forskelligt har man opfattet Fabriksinspectricernes Stilling i de forskellige Lande; nogle Steder har man ment, at Kvinderne selvstændigt skulde overtage Inspectionen i alt Fald i de forskellige Værksteder, der udelukkende beskæftiger Kvinder og Børn, andre Steder har man ment, at det rent tekniske, Tilsynet med Sikkerhedsforanstaltninger ved Maskiner, vedblivende skulde sortere under teknisk uddannede mandlige Inspektører; man mente ikke, at Kvinderne vilde egne sig til den Art Arbejde.

Dette er dog blevet modbevist af de engelske Fabriksinspectricer, der Aar 1893 begyndte deres Virksomhed under ret beskedne Kaar, men efterhaanden har erhvervet sig betydelig Anseelse; disse have nemlig i de senere Aar

\*) se det stenografiske Referat Side 1646—48.